

Г. ФИЛИПОВ
КОРОНАТА НА ЗМИЯТА

chitanka.info

Живяла някога в един обор една добра змия със златна корона на главата си. Понякога тя пеела дори по-хубаво и от най-сладкопойните птици. Когато слугинята влизала в обора, за да издои кравите, змията се показвала от една пукнатина в стената и дълго я гледала. Девојката си мислела, че змията иска нещо от нея и понеже била много жалостива, сипвала малко прясно мляко в една паничка и ѝ я подавала. Змията лакомо изпивала млякото, после обръщала глава и короната ѝ заблестявала като диамант в тъмния обор. Добрата девојка се радвала на змията, пък и чудно ѝ се виждало, че откакто започнала да я храни, кравите давали повече мляко, били здрави, а телетата много хубави.

Не щеш ли, веднъж господарят влязъл в обора тъкмо когато змията пиела мляко от паничката, което ѝ сложила слугинята. Господарят бил голям скъперник, с погнуса погледнал змията и много се ядосал на слугинята, дето ѝ дава мляко.

— Глупаво момиче — извикал сърдито той — ти така ли пазиш имота на своя господар? Не се ли отвращаваш от тази змия, която и без това, през нощта смуче мляко от кравите като пиявица, а на това отгоре ти я храниш и я насърчаваш да влиза в обора? Не съм виждал такова чудо! Какво друго да мисля за тебе, освен че си зла вещица и че с тази отвратителна змия имаш някакви нечисти планове.

Клетата девојка заплакала, но господарят не се трогнал от сълзите ѝ. Той така викал и толкова се ядосал, че забравил колко предана и вярна била тази слугиня.

— Да се махаш от къщата ми! Не искам аз змии да храня! Не мога да търпя хората да ме крадат и още сега си прибирай дрехите и си върви, докато не съм се оплакал в общината, да те тикнат в затвора.

Плачейки, девојката избягала от обора и отишла да си прибере дрехите. Тръгнала да си ходи, но сърцето ѝ се свило, като чула мученето на кравите. Мълчаливо и с разплакани очи тя се сбогувала с тях. Показала се и змията.

— Сбогом и на теб, клето създание! — промълвила девојката. — Няма вече кой да те храни!

Змията повдигнала главата си, сякаш искала да я сложи в ръцете на момичето и изведнъж короната ѝ паднала. Тя също излязла от обора и напуснала завинаги къщата, в която никой не искал да ѝ дава храна.

Слугинята тръгнала по широкия свят и през ум не ѝ минавало колко много е забогатяла. Тя не знаела за силата на короната, че този,

който я притежава става щастлив, хората го обичат и почести и радости го очакват навсякъде.

Като излизала от селото девойката срещнала сина на богатия кмет. Той бил най-хубавият момък в селото. Поздравил я и я попитал за къде е тръгнала и защо напуска господаря си. Девойката изплакала болката си, а момъкът ѝ рекъл да отиде при майка му и да ѝ каже, че той я праща.

Девойката отишла и старата жена, още щом я видяла, я обикнала и я задържала в къщи. Не минало много време и един ден момъкът рекъл:

— Майко, реших да се ожения за девойката. Много я обикнах! Моля те, благослови ни!

— Всички я обикнахме, синко! — рекла майката. — Тя е толкова добра, толкова хубава и мила! В името на Бога аз ви благославям и от все сърце приемам тази девойка за своя снаха.

Така бедната слугиня станала най-богатата и най-щастливата жена в селото.

А на лошия селянин, който за няколко капки мляко изгонил от къщата добрата девойка, всичко тръгнало на зло. Като напуснала змията къщата му и щастието си отишло. Скоро той се принудил да продаде кравите и нивите си, които откупил богатият кметски син. Младата булка прибрала в обора любимите си крави и ги закичила със зелени венци. Сега те били нейни и тя ги милвала и сама ги хранела.

Един ден, като била в обора, младата булка изведнъж видяла змията. Дала ѝ короната и ѝ казала:

— Колко се радвам, че дойде отново при мен! Сега отново ще получаваш по паничка мляко всеки ден. Заповядай, вземи короната си, с която ми направи толкова добрини, защото вече не ми трябва. Сега аз съм богата и щастлива. Благодаря ти много!

Змията взела короната и заживяла в обора на младата булка. Над нейния дом зацарили мир, щастие и Божа благодат.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.